

sasko gibanje v Avstriji ne samo kot protiversko, ampak tudi kot proti-avstrijsko, od premnogih strani navdušene udanostne izjave. Papežev nuncij, to je papežev zastopnik na Dunaju je dobil nalogo, naj o primerni priliki, ki se mu ponudi, na zaupen način izreče nadvojvodi papeževu veselje in zahvalo na tem nedvoumnem, srčnem in resnično katoliškem činu.

Deželni zbor istrski je, kakor smo že poročali, zopet prestavljen v Poreč, čeprav je vladi znano, da tamkaj življenje za slovanske poslance ni varno. Slovanski poslanci se vsled tega ne bodo udeleževali zborovanj istrskega deželnega zbora.

Vodstvo avstrijskih socijaldemokratov si je v laseh. Državni poslanec Daszynski nastopa preveč samostalno in samovoljno. Tega pa posebno ne more trpeti dunajski socijaldemokratski voditelj žid dr. Adler, ki bi tudi rad neomejeno zapovedoval v stranki.

Rusinske zahteve. Gališki listi poročajo o neki seji mladorusinskega izvrševalnega odbora, pri kateri se je sklenilo naročiti opozicijskim rusinskim poslancem, da odločneje zastopajo sledeče zahteve rusinskega naroda: upravna delitev Galicije v poljsko in rusinsko, zakonita ureditev jezikovnega vprašanja, ustanovitev rusinskega v rusinskem delu Galicije in odstranitev dosedanjega gospodarstva poljske zlahte. Ob enem se naroča poslancem, naj odreko dotlej, da se ne izpolnijo vse te zahteve, vsako podporo vladi, ki je Poljakom prijazni, in naj glasujejo tudi proti državnim potrebam. Rusini trpijo tako pod Poljaki, kakor mi štajerski Slovenci pod Nemci. Zato so naši programi enaki.

Rumunski in grški kralj se snideta te dni v Opatiji. Pravijo, da ta sestanek ni slučajen, ampak ima političen značaj. Prijazne razmere med Rumunijo in Grško se bodo še bolj utrdile in se zasnova se odločnejši odpor proti politiki Bolgarov, ki bi radi svojo moč na Balkanu razširili.

Vojska na Kitajskem. Iz Kitajskega v zadnjem času ni nobenih zanimivih poročil, le to se čuje, da namerava grof Walderssee v kratkem odpotovati nazaj na Nemško. Pooblaščenec kitajskega dvora je zastopnikom velevalosti prijavil, da namerava kitajska vlada odpreti svetovni trgovini in prometu ne le Mandžurijo, marveč tudi vse kitajske pokrajine, kar je baje zadovoljilo velevalosti v toliko, da prenehajo sovražnosti. Ta obljuba Kitajske pa je najbrže le pretveza v namen, da se iznebi neprijetnih jej tujih gostov, a potem bode zopet vse pri starem.

Dopisi.

Sv. Ilj v Slov. gor. (Tukajšnji mladeniči — toženi.) Že precej časa je minulo, odkar so se začeli po vzgledu drugih, tudi tukajšnji mladeniči bojevati po geslu »vse za vero, dom, cesarja«. V obilnem številu pristopili so k tukajšnjemu bralnemu društvu, kateremu so nekateri tudi odborniki, začeli so si naročevati razne podučne časopise posebno pa so si izvolili »Slov. Gospodarja« za njih vodilno zvezdo, ker nam ta list poroča razne novice naše domovine in je pisan v krščanskem narodnem duhu. In tako je prav. Dragi mladeniči! Že nad 70 iztiskov »Slov. Gosp.« prihaja k nam k mejašu Slov. goric, pridobimo si še vsak vsaj enega in nas bo že 150 naročnikov. Premisli pač naj vsaki izmed nas, koliko smo že nazadovali od časa naših šolskih let, koliko so odstopili naši stariši in njih pradedi tujcem in kako sedaj oni vzdihujejo »oj pred 40—50 leti bilo je vse boljše, bila je složnost.« In vprašam vas: ali naj tudi mi enkrat našim potomcem tožimo v takšnem smislu? Ne in zopet ne! Čas je še, da stopimo vsi pod eno zastavo, da se držimo vsi enega gesla in to je složnost, zakaj v složnosti je moč.

Pred nekaj tedni omazala se je v frankfurtarskih barvah na tukajšnji »Schulvereins-Schule« se bliščeča tabla z napisom »Deutsche Volksschule«; zraven je bil baje napisan list, da tukajšnji mladeniči ne trpijo pruskih barv v svoji domovini in zato so omenjeno tablo omazali. Na ta list se je vložila tožba proti trem dozdevnim »Radlirarjem« in zaslišane so bile pri prvi preiskavi že tudi štiri priče, med njimi »na iz znane troperesne družbe, druga je bil Gemeinde-Diener, tretja neka nemška natakariča in četrta naša gospodična Lorber. Stvar pa še ni končana in poklicanih bode še baje štiri ali pet novih zatožencev, ki so na sumu, da so pri omazanju omenjene table bili navzoči. Ako mi slavno uredništvo blagovoli, naznanil bodem izid te, proti našim mladeničem vložene tožbe in upam, da bode vse bralce »Slov. Gosp.« veselilo slišati, da je zmegala pravica. Sin Slave.

Od slovensko-nemške meje. (Poziv slovenskim mladeničem.) Bliža se god slovenskih mladeničev, svetih bratov Cirila in Metoda. Naša dolžnost je, da ta dan slovesno obhajamo. Po mnogih slovenskih gorah in gričih bodo goreli kresovi slovanskima apostoloma v čast.

Pa še na drug način lahko proslavimo slavna solunska brata. Slovenci imamo v Ljubljani dično šolsko družbo, katera nosi ime teh dveh slavnih apostolov. Ona skrbi za narodno-šolsko vzgojo slovenskih otrok ob mejah. Zadnji čas jej gre precej slabo v gmotnem oziru. Pozivljam vas torej, dragi mi bratje rojaki, posebno mili mi tovariši mladeniči, začnimo veliko gibanje za nabiranje doneskov za družbo sv. Cirila in Metoda. Pri nas ob meji že pridno nabiramo.

Torej rojaki! Na delo domoljubno! Tekmujmo med seboj, katera župnija na Slov. Štajerju bode nabrala najlepšo svoto domovini slovenski na altar! Do godu sv. Cirila in Metoda nabirajmo. Pri vsaki veselici in ženitovanju glejmo, da pride tudi v družbino blagajno nekaj. Do 5. julija pošljimo potem vse nabrane denarje družbinemu vodstvu v Ljubljano, a poročilo o nabranem znesku tudi našemu »Gospod.« Mislim, da bode uredništvo »Gospod.« drage volje naznanjalo te darove. Videlo se bode potem, kje je narodna požrtvovalnost in navdušenost največja in spoznalo se bode tudi, katera župnija na Slovenskem Štajerju si bode zaslužila največjo častno kolajno v tem oziru. Torej še enkrat, moško začnimo tovariši dejansko delovanje, da ne bodo ostale moje besede samo na papirju. Ako bode na ta način podpirali mili in teptani naš narod slovenski, zaslužili si bode nevenljive laborike za rešitev naših vzvišenih ciljev. Otmimo torej, kaj se še oteti da! Še na mnogih krajih ob jezikovni meji bi bilo nujno potrebno postaviti slovenske šole, pa naši družbi nedostaje — denarja. Na delo torej rojaki — somišljeniki. Branislav.

Iz Slov. goric. (Imenitnost sadjereje.) Lanskega leta je sadno drevje posebno obilno obrodilo. Več let ni bilo niti približno takega blagoslova! Ljudje so se bali, da ne bodo za sadje celo nič skupili. Prišlo je drugače. Ljudje so napravili velike množine pijače; napravilo se je jabolčnika, da je posode zmanjkalo; posušilo se je mnogo sadja, pa še dosti poprodalo. Lansko leto je moralo vsakega posestnika sadnega drevja prepričati, da se spleča sadno drevje saditi in vzgajati, da se pokrijejo stroški, da pa trud tudi vrže dobiček! Ko bi bili naši ljudje pri prodaji bolje organizirani, previdnejši, bi bili oni dobili za sadje dosti več, prekupci in špekulanti, ki so kilo sadja plačevali po krajcarji, pa dosti menje.

Sadjereja se mora pri nas razširiti in povzdigniti, to bodi v bodoče naša skrb! Meseca aprila t. l. je potovalni učitelj gosp. Bele vsled posredovanja okrajnega zastopa v občini sv. Andraž v Slov. goric. več dni praktično podučeval sadjerejo. Pametni gospodarji so ga z veseljem sprejeli, poklicali so ga v svoje sadonosnike, obiskali so z njim

tudi druge; povsod so bili na napake, pri zasajevanju in vzgojevanju drevja opozorjeni, podučeni, kako se napake odpravijo in v bodoče zabranijo. Prepričali se smo, da je tak poduk za nas pripraven, da se mora vsako leto vršiti! Zakaj pa tudi ne, ker posestnike nič ne stane?

Občina ali bralno društvo prosi za potovalnega učitelja pri c. kr. kmetijski družbi, to zadostuje; ta ga pošlje vsaki čas rada in brezplačno. Ker prošnje na kmetijsko družbo društvene odbore, občinska predstojništva stanejo le malo truda, je pričakovati, da se bode od obeh skrbelo, da bodo potovalni učitelji v bodoče večkrat k nam prihajali! Tok časa zahteva, da ima gospodar več dohodke; da se dosežejo večji dohodki, treba je naše gospodarstvo zboljšati!

Sv. Jurij v Slov. gor. — Da sta preč. gosp. Anton Šijanec in gospod Matevž Rajšp bila že pred nekaj časom za tukajšnja častna uda imenovana, to se je dne 7. maja t. l. z izročenjem dveh diplomov dejansko izvršilo.

Diploma obsegata sledeče napise: I. Povodom Vašega željno pričakovanega imenovanja župnikom fare Sv. Jurja v Slov. goricah imenuje Vas visokočastiti gospod Anton Šijanec podpisani občinski zastop zaradi mnogoletnih zaslug kot 20letni tukajšnji ljudomil duhovnik in blag kateket svojim častnim članom. — II. Podpisani občinski zastop imenuje Vas, prečastiti gospod nadučitelj Matevž Rajšp zaradi 36letnega uspešnega učiteljevanja in kot večletnega tajnika v znak hvaležnosti svojim častnim članom. Občinski urad pri Sv. Jurji v Slov. gor., dne 14. marca 1901.

Med izročenjem teh od celega odbora podpisanih diplomov je gospod župan I. Kraner blizo tako-le govoril: Danes mi je dana častna naloga, odlikovati dva najzaslužnejša gospoda, to sta naš novi gospod župnik Anton Šijanec in gospod nadučitelj Matevž Rajšp.

Ne bom našteval obilih zaslug, ki jih imata ta dva odlikovanca za našo mladino in ljudstvo sploh, za tukajšno občino pa še posebej, saj so itak vsakemu izmed nas znane.

Šentjurski občinski zastop storil je torej napram tema velezaslužnima gospodoma le svojo dolžnost, skazati se s tem činom hvaležnim za njiju občekoristno delovanje med nami. Pristavljam le še ponižno prošnjo, da nam oba ostaneta blage volje še tudi v prihodnje naklonjena, da nas kot glavna stebra ljudske omike v našem zakotnem kraju blagovolita podpirati z dobrim svetom in sodelovanjem pri reševanju težkih gospodarskih in političnih vprašanj. K temu pomozi ljubi Bog!

Dunaj. (Poslanec Berks) je s tovariši stavil do železniškega ministra zaradi železnice Celje-Velenje naslednjo interpelacijo: Leta 1891 prometu izročena železnica Celje-Velenje se je zgradila z visokimi prispevki okrajev in interesentov kot štajerska deželna železnica. Zgradbo je oddal štajerski deželni odbor tvrdki Lapp in Klemenševic za visoko svoto 2,702.703 gld. 48 kr., torej 70.000 gld. za kilometer. Nasproti temu pa se je zavezala imenovana tvrdka, da jamči za železnico 114.000 gld. dohodkov, s katero svoto se lahko za zgoraj omenjeni kapital plačujejo obresti in se dolg amortizira. Zajedno je sklenil deželni odbor štajerski z južno železnico pogodbo, po kateri plačuje dežela južni železnici za izvajanje prometa letno vsaj 74.000 gld. Določbe o voznjem redu in o voznjih cenah je prepustila dežela južni železnici.

Železnica Celje-Velenje veže vsled polne zgradbe proge Velenje-Zeltweg južno železnico z državno železnico. Vsled tega bi lahko odvajala promet z južne železnice na državno železnico, in južni železnici je do tega, da ta železnica ne prospeva, za to pa ji določa neprimeren voznji red, ji daje malo število vlakov in nastavlja visoke cene. Nasproti pa ima gospod Lapp pravico ugovarjati

vsakemu pomnoženju vlakov in vsakemu znižanju vožnje cene, ker jamči za dohodek 114.000 gld. in ker mora istinito vsako leto doprinesati deželni prispevke, ker pa dohodki ne dosegaajo omenjene svote. Pri teh razmerah pa največ trpi prebivalstvo ob omenjeni progi, ker se s takimi razmerami stavijo živahnemu prometu največje ovire. Naj navedem samo tri vzgleda!

1. Za voz (vagon) premoga se plača na črti Žalec-Velenje-Celovec, to je 139 klm 91 kr., a na črti Žalec-Maribor-Celovec, to je 203 klm. le 72 kr. Potemtakem se plača za vožnjo daljšo 64 klm 19 kr. manj.

2. Cena za osebo v tretjem razredu na državni železnici znaša za kilometer 2 vin., na progi Velenje-Dravograd 4 vin., na progi Celje-Velenje 5 vin.!!!

3. Za tovore se plačuje na železnici Celje-Velenje za 100 kg 69 vin. na kilometer, ako se kar po vozovih prevaža 58 vin., dočim plačaš pri vozu, vpreženem z živino, le 40 vin.!! Za vožnjo iz Zeltwega v Celje, torej 185 klm potrebuješ 23 ur in moraš v Spod. Dravogradu in Velenju po sedem ur čakati. Za enako vožnjo potrebuješ na južni železnici z najbolj počasnim vlakom, z meščancem, samo devet ur.

Potemtakem se pač ni čuditi, če se dohodki Celje-Velenje vedno zmanjšujejo. Leta 1896 je morala tvrdka Lapp in drugovi doplačati 50.066 gld. 40 kr., leta 1897. pa 58.776'80 gld., 1898. l. 87.591'23 gld., tako da je tvrdka do 31. dec. 1898 deželi bila na dolgu 200.698'99 gld., kateri dolg se je do decembra 1900 že gotovo podvojil.

Leta 1898. je znašal preostanek prometnih stroškov le 25.088'77 gld. ali 636 gld. za kilometer. Danes gotovo tudi takega preostanka ni več.

Takih razmer vlada pač ne more dalje trpeti. Iz krogov interesentov je v zadnjem času došlo več prošelj na visoko vlado, naj se železnica Celje-Velenje podpravi ali naj jo država prevzame vsaj v svojo upravo. Podpisani si dovoljujejo vprašati gospoda železniškega ministra: Kaj namerava minister ukreniti, da se odpravijo neznosne razmere na progi Celje-Velenje in nadalje do Zeltwega in da se potem omogoči med Zeltwegom in Celjem primeren osebni in tovarni promet?

Uravnava Mislinje.

Gosp. poslanec Žičkar je stavil dne 10. maja 1901 zaradi uravnave Mislinje v državnem zboru naslednji predlog: Mislinja je naredila leta 1900 bodisi, da je odnesla zemljo, bodisi da je poplavila z gramozom njive in travnike, to-le uradno določeno škodo: v občini Staritrq 6180 K, Golovabuka 945 K, St. Ilj 7330 K, St. Janž 8640 K, Lehen 4320 K, St. Martin 3680 K, Mislinje 2470, Olišnik breg 15.660 K, Pameče 11.060 K, Podgorje 3350 K, Razborje 6710 K, Sv. Vid 440 K, Vrhe 1700 K, Slov. Gradec 900 K, skupaj torej 72.485 K. Vsled tega preti nekaterim hišnim in gospodarskim poslopjem nevarnost, da jih nove povodnji izpodjedejo, kakor se je to n. pr. povedalo v zapisniku občine Sv. Martin z dne 12. febr. 1900.

V dopisu slovenjegraškega okrajnega glavarstva z dne 22. febr. 1901 na deželni odbor štajerski se izrecno povdarja, da je struga Mislinje vsled vsakoletnih povodnji, posebno pa zaradi lanske velike povodnji, tako razdejana in razdrta, da je temeljita uravnava njenega toka nujno potrebna. Štajerski deželni odbor prizna v dopisu na slovenjegraško okrajno glavarstvo potrebo uravnave, toda pristavlja, da se v sedanjem času ne more pečati s tem vprašanjem, vsled tega tudi ne more obljubiti nobene podpore za uravnavo. (Opomba uredništva: To je čudno, kako štajerski deželni odbor na naše slovenske zahteve odgovarja. »Ne more se pečati«, pravi. Zakaj pa se plačujejo deželni odborniki tako mastno? Oni se morajo pečati!)

Ker se oškodovani in v vedni nevarnosti živeči posestniki ne morejo varovati povodnji, še manj pa si uravnati na lastne stroške potoka; ker se vsako leto odnaša vedno več plodovite zemlje in se bliža kmetom propad; ker je deželni odbor štajerski izjavil, da se s tem jako važnim vprašanjem ne more pečati, zato stavijo oškodovani posestniki vse svoje upanje na državo. Vsled tega predlagajo podpisani: Visoka zbornica naj sklene: C. kr. vlada se nujno pozivlja, naj stori vse potrebne korake, da se bo Mislinja kakor najhitreje uravnala.

Razne stvari.

Iz domačih krajev.

Nov list. V naši tiskarni bo že v najbližji bodočnosti začel izhajati nov list, ki bo odkrival temne namene proticerkvenega, nemškutarskega in od nemških trgovcev odvisnega Štajerca ter zagovarjal pravice krščanskega slovenskega ljudstva, Cena bo mu tako nizka, kakor nobenemu drugemu slovenskemu listu. Pričakujemo, da bodo vsi slovenski krogi spodnještajerski pozdravili to novo podjetje z velikim veseljem in ga tudi krepko podpirali. Slovenski mladeniči, posebno vas čaka sedaj lepa in velika naloga, da uvedete ta list v vsako slovensko hišo. —

Kmetijski državni poslanci iz Štajerske pri ministerskem predsedniku. Štirje slovenski in pet konservativnih poslancev štajerskih je slo dne 14. majnika k ministerskemu predsedniku dr. Körberju, da mu glede uravnave rek in potokov in zastran železnic izrazijo svoje želje. V obče o tej stvari je govoril baron Morsey; o nujni potrebi, da se začne regulacija Pesnice in Mislinje in Sotle je govoril g. prof. Robič; o Muri g. dr. Plej; o Savi pod Brežicami in o Sotli g. Žičkar; g. vitez Berks je polagal ministerskemu predsedniku na srce, naj skrbi, naj se podpravi železnična proga Celje-Velenje in se zveže železnična proga Velenje-Celje s Kamnikom. Ker je g. Hagenhofer prosil dr. Körberja, naj gleda, da se pomnoži število tehnikov, ker brez teh itak ni mogoče uravnati reke in zidati železnice; je pristavil poslanec, da ravno v tem je zadržek, da se za Sotlo še ni napravil najbrž niti regulacijski načrt, ker primanjkuje potrebnih tehničnih moči. Gospod ministerski predsednik je obljubil, da hoče oskrbeti načrte za uravnavo vseh rek v državi in se ima po gotovem redu to delo izvršiti. Razgovor je trajal dobre pol ure.

G. Simon Kukec, narodni pivovar v Žalcu in v Laškem trgu, je poslal pretečeno leto na svetovno razstavo v Pariz svoje izdelke marčnega, granatnega in cesarskega piva. Te dni je prejel veliko zlato svetinj s častno diplomom. Ako pomislimo, da je bilo v Parizu razstavljeno najboljšo pivo skoraj celega sveta, moramo biti Slovenci pač ponosni, da se je naša domača tvrdka tako pohvalno odlikovala. To priznanje pa je tembolj pomembno, ker je Kukecevo pivo varjeno izključno le iz savinjskega hmela.

Gliha vkup štrih. Da so kranjski liberalci pod Tavčarjevo komando v zvezi z najhujšimi sovragi slovenskega ljudstva, je že zdavna moral spoznati vsak, ki nima v glavi mesto možganov egiptovske teme. Med drugimi le nekaj dokazov: 1. Dr. Tavčar s svojimi hlapci je že več let v tesni zvezi s kranjskimi nemškutariji v deželnem zboru. 2. Kranjski liberalci mečejo tisočake za nepotrebno nemško gledališče v Ljubljani. 3. Dr. Tavčar je lani stopil v zvezo z dr. Mravlagom v Celju in dal pogum štajerskim nemškutarijem zoper našo gospodarsko organizacijo, ki hoče pomagati slovenskemu kmetu iz tujih krempļjev. 4. Ptujski nemškutarski list »Štajerc« je z veseljem pozdravil ustanovitev liberalnega društva v Šmarju, ki je pankert ljubljanskih liberaluhov. Že ve zakaj! 5. »Slo-

venski Narod« v št. dne 14. maja črno na belem hvali »Štajerca«, da je dobro urejevan list, da ubira narodno struno (čujte, čujte, narodnjaki) in kmetsko struno, čeravno sam mora priznati, da je »Štajerc« volk v ovčji obleki, da spodkopava tla slovenski stranki. »Narod« ve samo to, da so nekateri slovenski narodnjaki drli ljudstvo, za nemškutarje pa nič ne ve. Če so si res tudi nekateri narodni možje omadeževali roke z oderuštvo, so delali po »Narodovih« načelih zoper naše geslo: Vse za vero, dom, cesarja. — Na Štajerskem so vsi rodoljubi spoznali, da je treba ustanoviti nov list po nizki ceni, ki bi budil zavest med ubožnejšim ljudstvom, ki večjega lista ne more plačevati. Potreba se je pač spoznala, a storilo se ni nič. Sedaj pa, ko se snuje v Mariboru tak list, že psuje »Narod«. Liberalna modrost, razloži nam to-le: z ene strani očitaš duhovnikom, da nič ne delajo, kakor hitro se pa kaj stori, ti zopet ni prav. Neumnost in liberalizem sta si pač brat in sestra. V tolažbo nemškutarskega »Naroda« še povemo, da bo novi list vsekako izhajal, in da je »Slovenski Gospodar« pridobil zadnja leta več naročnikov, kakor jih ima »Narod« vseh skupaj.

Velika mladeniška slavnost se vrši na binkoštni pondeljek pri sv. Benediktu v Slov. gor. Pri poznem opraviilu imajo mladeniči skupno sv. obhajilo. Popoldne je slovesno blagoslavljanje krasne fantovske bandere, za katero so benediksi fantje v par mesecih nabrali okoli 300 K. Po večernicah priredi pa bralno društvo na čast vrlim mladeničem prelepo veselico s petjem, tamburanjem in predstavljanjem pobožnih in veselih iger.

Smrt. Pretekli četrtek smo zagrebli v hladno zemljo v Grižah mnogozasluznega g. župnika Matija Arzenšeka. — Pokojni je bil duhovnik pravega cerkvenega duha, navdušen in goreč zlasti za lepoto cerkev. Povsod, kjer je pastiroval, je zapustil spomin svoje gorečnosti za hišo božjo. Pri podružni cerkvi sv. Mihaela nad Laškim, v Sv. Rupretu nad Laškim, posebno pa v Grižah, kjer je postavil dve novi cerkve — farno cerkev in podružno cerkev v čast Lurski Mariji. V tej podružni cerkvi postavil je orglje, katere občuduje vsak, kdor jih sliši. Ravno tako je tudi druga cerkvena oprava priča njegove vnemosti za čast božjo. Pokojnik je bil v družbi vesel in kratkočasen. Dasiravno precej betežen, imel je zlomljeno nogo, pa bil je vendar zmir vesel in dobre volje — in to tudi nazadnje v svoji hudi in mučni bolezni, ki ga je mučila dobrega pol leta. Bog mu daj večni mir in pokoj in večna luč naj mu sveti!

Sv. Pavel pri Preboldu. V soboto dne 11. t. m. smo imeli tukaj v vasi sv. Lorenca ogenj. Zanetila sta ga dva otroka. K sreči je bil izbruhnil na koncu vasi in je veter pihal ugodno, sicer bi bila lahko pogorela cela vas s cerkvijo vred. Hvala gre tudi skrbnim ognjegascem, ki so bili hitro k redi s štirimi brizgalnicami. Tudi St. Peterčani so prileteli svojo brizgalnico na pomoč.

Smrt vavovalcev. Dne 30. aprila je hodil hlapec Humsky iz Cirkovec vasovat v Mihalovce. Pri oknu sta ga dobila dva mihalovska fanta ter ga tako nabila, da je že 1. maja umrl. — Dne 8. maja sta hodila na Gabernik vasovat fanta Jakob in Anton Matjašič iz Oblakov pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah. Bila sta hudo tepena in Jakob Matjašič je v nevarnosti za svoje življenje.

Na cesti je umrl 81 letni Filip Kovačič iz Litmerka pri Ormožu dne 7. t. m. Bil je v ptujski hiralnici, katero je zapustil. Na poti domov se je blizu Dornave zgrudil na zemljo in izdahnul svojo dušo.

Ubil je dne 8. t. m. posestnik Jurij Klemenčič iz Grušove pri Mariboru brez vsakega povoda kmečkega fanta Fr. Ribiča, ki se je s tremi tovariši vračal od nabora. Napadeni je bil pri priči mrtev.

Sv. Rupert v Slov. goricah. Volitev v Spodnji Voličini dne 11. maja burna. Posredoval je komisar c. kr. okr. glavarstva;